

TOREK, 8.8., sv. Dominik , duhovnik, ust. dominik. 19.00: + Antonija in Cilka LUBEJ + Angela DERMOTA
SREDA, 9.8., sv. Terezija Benedikta od Kríža , mučenka 7.30: + Sivo HRASNÍK, 5. obl., + HRASNÍK, MAJCEN in KNEZ + Amalija in Slavko ROKSANDIĆ + Karolina BELEJ
ČETRTEK, 10.8., sv. Lovrenc , diakon, mučenec 9.30: Dom starejših Laško 19.00: + Adolf ZALOKAR
PETEK, 11.8., sv. Klara Asiška , devica, red. ust. 7.30: + Ana HRASNÍK 19.00: + Marija MLAKAR
SOBOTA, 12.8., sv. Ivana Šantalska , vdova, red. 19.00: + Jože PUŠNIK in brat Janez + Mihael, Terezija OJSTERŠEK (Žikovca)
19. NEDELJA MED LETOM , 13.8. krstna n. 7.00: živi in + farani 9.00: + Ivan HROVAT, starši MARINKO, starši, Vinko in Štefka ŠRAJ 10:30: + Karel RAZBORŠEK in sin Zlatko 15.00: Strmca : blagoslovitev Razborškove kapelice: + Marjana RAZBORŠEK, starši, ter v zahvalo

Zahvala za krašenje v juliju vasema **Jagoče in Tovsto**. V avgustu čistita in krasita **Brstnik in Rifengozd**.

Lokošek (izdelava križa), Franc Zalokar (kleparska dela) in Martin Klezin (izdelava korpusa). Preden se je obred blagoslovitve pričel, smo zaskrbljeno pogledovali v nebo, saj so bili za to nedeljsko popoldne napovedani močnejši nalivi. Gospod Rok in gospod Klemen sta opravila blagoslov. Po opravljenem blagoslovu, ki ga je spremljalo tudi petje cerkvenih pesmi, smo bili povabljeni na pogostitev pred domačo hišo. Ob dobri kapljici in okusnih prigrizkih smo se prijetno zaklepetali. Kar pozabili smo da je napovedan dež. Popoldan je minil in nedelja se je nagibala k večeru. Ko smo pešaćili proti domu, je pričelo močno deževati. Naključje? Morda je bilo zgolj naključje ali Božja volja, da se je vreme prilagodilo našemu srečanju. Lili Klezin

17. NEDELJA MED LETOM , 30. 7. 7.00: živi in + farani 9.00: + Stanko PLATOVNJAK, Angela ŠANC in sorodniki + Bernard MEHLE, 4. obl., in oče Bernard 10.30: + Janez HABE //+ Martin ZAVŠEK, 8. dan
PONEDELJEK, 31.7., sv. Ignacij Lojolski , duh., ust. jezuit. 7.30: + Bogu in Materi Božji v zahvalo za srečno operacijo, priprošnja za zdravje + Anika VODIŠEK + Elizabeta PUŠNIK + Amalija FRECE
TOREK, 1.8., sv. Alfonz M. Ligvorij , škof, c. uč. 19.00: + Jezusu in Mariji v zahvalo za vse uslišane prošnje za zdravje in blagoslov v družini + Franci DOLAR, Apolonija in Pavel
SREDA, 2.8., sv. Evzebij iz Vercellija , škof; porcijunkula 7.30: + Dolfi KLINAR + Karolina BRILI + Marija PUŠNIK
ČETRTEK, 3.8., sv. Lidija , svetopisemska žena 19.00: v čast najsvetejših Svetih src v zahvalo za ozdravljenje + Agica ZUPANC, 8. dan
PETEK, 4.8., sv. Janez M. Vianney , arški župnik 7.30: + Ana HRASNÍK 19.00: + Štefka TERBOVC, obl., in Martin HRIBERŠEK
SOBOTA, 5.8., sv. Marija Snežna 19.00: + Janko KRAJNC, obl. za spreobrnjenje in ohranitev vere
18. NED. MED LETOM , 6.8., Jezusova spremen. na gori 7.00: + Franc, Angela ŠANCA in Franc BRAČKO 9.00: + Žarko MARUŠIĆ, 15. obl. + Jurij, Amalija KLEZIN in sorodniki 10.30: živi in + farani
PONEDELJEK, 7.8., sv. Sikst II. , papež 7.30: + Marjeta ZELIČ, obl., Martin in Marija + starši MEDVED in stari starši + Anika VODIŠEK

MARTINOVA LILIJA

30. julij 2017, leto 9, št.:27

Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skriteму na njivi, ki ga je nekdo našel in spet skrivil. Od veselja nad njim je šel in prodal vse, kar je imel, in kupil tisto njivo. Nebeško kraljestvo je tudi podobno trgovcu, ki išče lepe bisere. Ko najde en dragocen biser, gre in prodaja vse, kar ima, in ga kupi. (Mt 13, 44-46)

dr. Janez Belej - se nadaljuje

O pustu in maškarah ter začetku postnega časa: Pustni dan je bil poln veselja in zabave. Dopoldne je mama spekla krape, mi smo jim pravili "krafeljci", in skuhala svinjskega mesa, nikdar ni manjkala svinjska glava. Popoldne pa so prišle na obisk "maškore", največ otroci, pa tudi odrasli, fantje največkrat preoblečeni v dekliske obleke, dekleta pa v fantovske. "Maškore" so lepo zaplesale in ponorele, nakar so morale za pogrnjeno mizo. Vedno smo jim prav bogato postregli z mesom, "krafeljci" in jabolčnikom. Zvečer sta veselje in prijetna zabava trajala pozno v noč. Sv. postni čas smo pa začeli točno o polnoči in to prav resno.

O zakurjenju kresa na predvečer praznikov in kresovanju: Ako je vreme dopuščalo, smo na predvečer praznikov sv. Janeza Krstnika (kres) in sv. bratov Cirila in Metoda, zakurili kres. Prižgali pa smo ga tudi ob manj pomembnih praznikih. Mlajši brat je zakuril kres pred godom svojega prvega dekleta, pa tega razen mene nihče ni vedel, najmanj seveda ljubljeno dekle.

Pripravljanje kresa: Pripravljanje kresa je dalo precej dela. Zabili smo v zemljo kakih pet metrov dolg kol in potem okrog njega nalagali suho vejevje. Na vrhu smo nataknili star koš, poln slame, tega je bilo treba najprej zanetiti, tako je ogenj vzplamtel takoj z vso silo in potem počasi pa močno gorel, dokler suho vejevje vse do tal ni zgorelo. Po kresu smo običajno ostali pri žerjavici in prepevali do pozne noči.

Zaključek težjega in pomembnejšega dela -"likof": Ko je bilo kako težje in pomembnejše delo končano, smo napravili "likof". Najpomembnejši "likof" je bil po mlačvi. Pri nas je bil sicer skromen, saj je bila tudi mlačev bolj revna, dočim so pri večjih kmetih napravili kar pojedino, katere so se udeležili vsi, ki so pomagali pri mlačvi. "Likof" se je običajno zaključil pozno ponoči, ko pač ni bilo več pesmi in so utrujeni mlatiči morali k počitku.

O ličkanju koruze, metju prosa, ribanju zelja in repe in pogostitvi: Moram še omeniti "kožuhanje" koruze, metje prosa, ribanje zelja in repe. V poznih jesenskih večerih smo se zbrali zdaj pri enem, zdaj pri drugem kmetu za omenjena dela. Že med delom je bilo veliko smeha in zabave, ko je pa to bilo končano, je gospodinja morala postreči ne samo z dobro večerjo, ampak je morala priti na mizo tudi potica, ali vsaj smetanovi štruklji. – Vsa ta dela so bila brezplačna, vendar je bilo samo po sebi umevno, da mora gospodinja dobro postreči, kajti v nasprotnem so prihodnjic sami delali. Radi smo šli

na "kožuhanje", kajti po opravljenem delu smo ostali pri hiši, in prepevali, plesali in se igrali. Ni bilo nič posebnega, ako smo se vračali domov, ko se je svitalo.

O peki in spoštovanju kruha: Do kruha smo imeli veliko spoštovanje. Prošnja "daj nam danes naš vsakdanji kruh", je prekipela res iz dna duše. Skoraj vsak teden je mama pekla kruh, v našo res veliko krušno peč pa je spravila kar deset velikih hlebov. Predno je prerezala hleb na pol, je napravila čez njega križ in dodala običajni "Križ bož". Drobtinice smo morali vestno pobrati.

O prejemu zakramentov prve sv. spovedi in sv. obhajila: Proti koncu šolskega leta sem bil pri prvi sv. spovedi in sv. obhajilu. Gotovo je bilo lepo, vendar se tega prav malo spominjam. Niti ne vem, ali so mi kupili novo obleko. Verjetno nisem imel posebnih čustvenih vtisov, saj jih tudi pozneje v življenju ni bilo ob še pomembnejših dogodkih. Nikakor pa ne mislim trditi, da sem omalovaževal prvo sv. obhajilo. Svečo, ki sem jo držal pri obredu, sem shranil v mamini skrinji, vendar brez cveta lilije, ki je bil pripet na svečo z belim trakom in je že med obredom popolnoma ovenel.

O prejemu zakramenta sv. birme – tudi poznejše razmišljanje o tem zakramentu: Dober mesec pozneje sem prejel zakrament sv. birme. Škof je prišel na birmovanje v našo župnijo vsakih pet let in po takratnih pojmihi bi bilo neprimerno čakati nadaljnjih pet let na ta zakrament. Danes pa mislim, da bi bilo kar pametno, ako bi bil prejel ta zakrament v malo bolj zrelih letih, kajti po prvem razredu osnovne šole sem bil zelo malo pripravljen za birmo.

Misel na darove s strani birmanskega botra nas je raztresala, kar je bilo popolnoma zgrešeno, saj smo bolj mislili na te, kot pa na milosti in sadove tega zakramenta. S starejšim bratom sva bila skupaj pri birmi in sva si izbrala strica za botra.

Na predvečer birme je bilo v cerkvi izpraševanje verouka v navzočnosti škofa. Gospod kaplan, ki je spraševal, je ravnal zelo preudarno, da pač ne bi spravil sebe in koga drugega v zadrego. Med mlajše in manj nadarjene birmance je postavil brihtnejše in starejše in je le te spraševal. Moja sestra, ki je bila pri birmi že pred petimi leti, je bila tudi pri spraševanju in nikoli ne bom pozabil, kako sem se zanjo skrival in je ona namesto mene odgovarjala. Na vprašanja so vsi gladko odgovarjali. Ko bi pa bil škof sam izbiral učence in postavil vprašanja, bi bilo verjetno precej drugače. Gospod škof je vsakemu podaril podobico, tudi tistim, ki so se manj odrezali pri odgovorih.

Pri obredih v cerkvi je bilo veliko drenja, in je precej dolgo trajalo, saj

nas je bilo nekaj sto birmancev. Pred cerkvijo je bilo vse polno stojnic, bogato založenih s skromnimi birmanskimi darili. Botra sta nakupila sladkorčkov in lecta, nakar sta naju peljala v gostilno, kjer smo nekaj pojedli in popili precej piva. Skupni obed pa je bil potem na domu mojega botra, kjer smo ostali pozno v noč. Takemu slavlju smo pravili "botrija". Naslednjo nedeljo smo jo napravili na domu bratovega botra in čez štirinajst dni pri nas doma. Odslej sem moral strica vedno klicati "boter". Bil sem šele mesec v Rimu, ko so mi sporočili, da je umrl. Duhovnika sem prosil, da je daroval zanj dve sveti maši, ko pa sem postal duhovnik, sem se ga rad spominjal in ga vključil pri sveti maši.

O romanju v Zágorje: V poletnih počitnicah po tretjem ali mor-da po četrtem šolskem letu sem moral s sestrami na romanje k Marijini cerkvi v Zágorje blizu Bizeljskega.

Par let prej je iz naše vasi romala na isti kraj precejšnja skupina vaščanov. Zbrali so se pri nas in potem vsi skupaj odrinili na pot; mislim, da je bil oče vodja romanja. Sam nisem smel z njim, ker sem bil še premlad in ne bi bil zmožol dolge poti, čez 30 kilometrov tja in nazaj. Vsa romarska družba je bila prav razigrana in že na poti pred hišo so začeli prepevati Marijine pesmi in moliti rožni venec. Cule, nataknjene na popotne palice, so bile polne mesa, potice in kruha. Moj oče je naložil v nahrbtnik petlitrsko steklenico vina, opleteno s precej debelimi šibami, zato smo ji pravili "pletenka". Proti večeru drugega dne so se romarji vmili, vsi dobre volje, in veliko so se smejali na račun naše "pletenke", ki jo je oče prinesel domov, pa brez pletenja pod dnom in tudi ob strani. Kaj se je zgodilo? Zvečer so naši veseli romarji posedli po travi, da bi se okrepčali in odpočili. Oče je previdno postavil "pletenko" v travo, ne da bi prej pogledal, ali je varno. Postavil pa jo je na nekaj, kar je moral prej pustiti kak romar. To se je zalezlo med pletenje in nerodno motilo. Ni bilo druge rešitve, kot odrezati spodnji del pletenja na steklenici in izbrati nov prostor za počitek. Na račun očetove smole pa je padlo dosti prijetnih dovtipov še tedne po romanju.

Blagoslovitev Platovnjakovega križa (Padež)

V nedeljo 25. junija smo se ob 15. uri zbrali v vasi Padež na domačiji Platovnjakovih. Gospodar Stane in žena Silva sta se odločila, da bosta poskrbela za blagoslov novega križa. Zelo lep križ sta dala postaviti nad domačo hišo, kjer je nekoč križ že stal. Pri zastavljenem cilju so poleg domačih sodelovali: Jože :